

Αρμονία και Παραφωνία στις Ασφαλίσεις

Επίκαιρο Άρθρο του Μελά Γιαννιώτη.

➤ Αρμονία είναι η συμμετρία και η ορθή σχέση ή αναλογία των μερών προς το σύνολο. Είναι όμως και η ταυτότητα των συναισθημάτων, ακόμη και η αμοιβαιότητα αγάπης και εκτίμησης, που προέρχεται από αυτά τα συναισθήματα.

Οι αρχαίοι Έλληνες, αλληγορικά και πολυσυμβολικά, έπλασαν τον μύθο της Αρμονίας, κόρης του Άρη και της Αφροδίτης, συνδέοντας αυτήν με την αρμονία της φύσεως, των γραμμάτων και των τεχνών. Οι Πυθαγόρειοι απέδιδαν την αρμονία με τον αριθμό τρία, ενώ στην αρχαιοελληνική μουσική κατείχε υψηλότερη θέση των πνευματικών διανοημάτων, επειδή κατόρθωνε να συνδυάζει όχι μόνον ταιριαστούς μεταξύ τους ήχους-φωνές, αλλά και αταίριαστους, τους οποίους ονόμαζαν «διαφωνίες».

Είχαν την ικανότητα συνταυτίσεως συμφωνιών και διαφωνιών και δημιουργούσαν νέες συγχορδίες και ταιριαστές συμφωνίες.

Η αρμονία ήταν σύνθετη και κάθετη, ενώ η μελωδία είναι οριζόντια και απλή, απαρτιζόμενη από διαδοχικούς ήχους, που δημιουργούν μουσική σύνθεση. Όταν η μελωδία αποδίδεται μόνη της είναι και μονοφωνική, ενώ όταν αποδοθούν περισσότερες μελωδίες, τότε γίνεται πολυφωνική και υπεισέρχεται στους κανόνες της αρμονίας.

Πρώτοι στον κόσμο οι αρχαίοι Έλληνες έκαναν Επιστήμη την Μουσική, με άγνωστο και, κυρίως, αδιάδακτο στους νεοέλληνες τον πλούτο των μουσικών μέτρων, των κλιμάκων ή αρμονιών (τρόπων) και των πολλών μουσικών οργάνων, κατά κατηγορία αυτών.

Από τα έγχορδα, πρώτη ήταν η επτάχορδη λύρα του Απόλλωνα σε καύκαλο χελώνας, που δώρισε στον Θρακο-Μακεδόνα γιο του (με την Μούσα Καλλιόπη) Ορφέα και ο οποίος την έκανε εννιάχορδη, όσες και οι Μούσες των Ολύμπιων και Πιέριων Πεδίων, με την οποία ηρεμούσε και μάγευε ανθρώπους, όντα και φύση.

Ακολούθησαν η Διονυσιακή βάρβιτος και η τετράχορδη Ομηρική φόρμιγξ, η κιθάρα, η πανδουρίς και η πολύχορδη άρπα.

Από τα πνευστά, πρώτο ήταν το κέρας, ο απλός και διπλός αυλός, με εξέλιξή του σε άσκαυλο (ασκός και αυλός, η γνωστή μας γκάϊντα, που είναι μάλλον σλάβικη λέξη), η σάλπιγξ και η επτακάλαμος σύριγξ.

Από τα κρουστά, πρώτα ήταν τα κύμβαλα, το σείστρο, ο απλός και σύνθετος κώδων, τα κρόταλα και το τύμπανο.

Οι τρόποι χρησιμοποίησε των πολλών αρχαίων ελληνικών οργάνων μουσικής ήταν:

Πρώτος ο Δώριος ή Δωρικός και άρα αρχαιοελληνομακεδονικός («Τα δ' άλλα συντάγματα τα μεν Δώρια, τα δε Φρύγια λέγομεν», αναφέρει ο Αριστοτέλης στα Πολιτικά του, 12902, 22 και ο Παισαβάνης, 9,12,5, λέγει: «Δώριον αύλημα, δώριος τρόπος»). Ακολουθούσαν ο Φρύγιος, ο Λυδικός, ο Μιξολυδικός, ο Αιολικός, ο Υποδωριός, ο Ιωνικός, ο Υποφρυγικός και ο Υπολυδικός, όπως και πολλοί συνδυασμοί αυτών.

Οι αρχαίοι Μυτιληναίοι, όταν έγιναν θαλασσοκράτορες, επέβαλαν ως τιμωρία σε όσους επαναστατούσαν να μην διδάσκονται τα παιδιά τους αρχαιοελληνική μουσική «επειδή θεωρούσαν ότι από όλες τις τιμωρίες η βαρύτερα είναι να ζει κανείς χωρίς μουσική»! (Περιοδικό Δαυλός, τ. 288, σελ. 19480).

Αυτή η Μουσική Επιστήμη των αρχαιοελλήνων ήταν το βασικότερο μάθημα της εκπαίδευσης σε όλες τις πόλεις-κράτη, δια των Ωδείων, Θεάτρων και Γυμναστηρίων, διακριτικά γνωρίσματα μόνον της αρχαιοελληνικής φυλής και όχι βαρβάρων λαών, με κλάδο των Μαθηματικών την Μουσική, η οποία ελέγετο Αρμονική και αναζητούσε μουσικούς «τρόπους» και «νόμους» για την ηχητική έκφραση της αρμονίας του Σύμπαντος δια της Τέχνης, ενώ Μέθοδοι μουσικοθεραπείας είχαν εισαχθεί από τα πανάρχαια χρόνια σε όλα τα Ασκληπιεία και τα Αμφιαράεια.

Αρχαιοελληνικές ήταν οι πρώτες ονομασίες των ηχητικών μουσικών φθόγγων (Νότες) ως: Υπάτη, Παρυπάτη, Λίχανος, Μέση, Παράμεση, Παρανήτη, Νήτη (δωρικός Νεάτα), τις οποίες, δια των Ρωμαίων καταστροφών και κατακτητών, κατέκλεψαν και μετονόμασαν σε ΝΤΟ, ΡΕ, ΜΙ, ΦΑ, ΣΟΛ, ΛΑ, ΣΙ και μας

τις μοσχοπωλούν έκτοτε ως «πνευματικό» τους προϊόν, ενώ οι Ιουδαίοι και μετέπειτα Ρωμαιοβυζαντινοί, διέπραξαν εκκλησιαστικώς κάτι πολύ χειρότερο: Αδυνατούντες να κατανοήσουν την κάθετη επιστημονική Αρμονία, την απαγόρευσαν, αντιγράψαντες εκ της αρχαιοελληνικής μόνον την οριζόντια Μελωδία, που απέδωσαν στον μελωδοποιό και υμνογράφο Δαβίδ, με ενταφιασμό των «τρόπων» και «νόμων», όπως και των μουσικών οργάνων του αρχαιοελληνισμού, ιδιαίτερα στις εκκλησίες και στους πιστούς, ως «μωρά» και «πλάνα» της «ειδωλολατρίας», εισαχθέντος μόνον του παραδοσιακού -εβραϊκού- μουσικού οργάνου, του γνωστού μας τριγώνου, για να διδάσκονται και να υμνολογούν τα παιδιά των νεοελλήνων την εβραϊκή Βηθλεέμ και τον Ιορδάνη της... πατρίδος τους!

Κατά τον 18^ο αιώνα, ολοκληρώθηκε η καταστροφή της αρχαιοελληνικής Μουσικής Επιστήμης, με την παρασήμανση των αρχαίων ελληνικών μουσικών φθόγγων **Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ζ, Η**, αφού αντιγράφηκαν και αλλοιωμένοι αποδόθηκαν ως **πΑ, Βου, Γα, Δη, κΕ, Ζω, νΗ!!**

Έτσι και δια των **«Μεθόδων»** αυτών, αντί Αρμονικής και Αρμονίας, διδαχθήκαμε να άδουμε και να υμνολογούμε από βρεφικής ηλικίας **«ευρές»** Μελωδίες του τύπου «Αμήν», αντί του «μωρού» και «πλάνου» αρχαιοελληνικού «γένειτο» και του ακατανόητου, ελληνοπρεπώς, παρα-φωνικού «Αλληλούϊα», εβραϊκώς όμως ερμηνευόμενου ως «ευλογείτε τον Κύριο Γιαχβέ»!

(Πλήρη στοιχεία και αποδεικτικά επί της λεηλασίας του αρχαιοελληνικού πολιτισμού και υψηλών διανοημάτων, μπορείτε να βρείτε στο μηνιαίο Περιοδικό **«Δαυλός»**, τεύχος 288, Φεβρουάριος 2006, σελ. 19478-19492).

➤ Αντιστοίχως και σχετικώς με την Αρμονία και την Μελωδία, προς αξιοποίηση της δεύτερης σε βάρος της πρώτης, δεν διδαχθήκαμε την **«Μέθοδο»** του Αριστοτέλη (Ηθικά Νικομάχεια) στις ιδιωτικές συναλλαγές, δια της δόσης και λήψης αυτών, σύμφωνα με τους ορισμούς των εννοιών της θεϊκής λέξεως «πρέπει» (όταν, όπου, όπως και όσο πρέπει), που αποτελεί και την βάση και την αρχική Ιδέα της Επιστήμης των Ασφαλίσεων.

Και δεν διδαχθήκαμε την Μέθοδο της Αρετής αυτή, επειδή αποτελεί και είναι κάθετη αρμονία Μαθηματικής Αρμονικής στις συναλλαγές των δόσεων και λήψεων και επειδή η Αριστοτελική Μέθοδος είναι συμμετρία και αναλογία των μερών προς το αρμονικό σύνολο, όπως και ταυτότητα συναισθημάτων και αμοιβαιότητα αγάπης και εκτίμησης! Όλα αυτά τα «μωρά» και «πλάνα» αρχαιοελληνικά θάφτηκαν ακριβώς επειδή δεν φέρνουν τον παρά (χρήμα) από τους πολλούς στους λίγους!

Δείτε το στην καθημερινή σημερινή πράξη:

Η Ευρώπη, των, έστω και κατά θεωρία, Πολυφωνιών και Αρμονιών, γράφει και εκδίδει ενημερωτικά έντυπα και οδηγίες για τις ιδιωτικές συναλλαγές των ασφαλιζομένων Πολιτών της, αλλά εδώ στην Ελλάδα, των απίστευτων μονωδίων και απαγορευμένων «διαφωνιών», ανύπαρκτων συμφωνιών και αρμονιών, εκείνοι που υποχρεούνται εκ καθήκοντος, τρόπου και νόμου, να τα διδάξουν και να τα υλοποιήσουν, τα αποκρύβουν και τα θάβουν!

Έτσι, αντί ο Έλληνας και υποτίθεται Ευρωπαίος πολίτης να έχει την δυνατότητα να παίζει ο ίδιος σε πολλά «όργανα» επιλογής συμφέρουσας για τον ίδιο αρμονικής «νότας» τιμών, τον περιπαίζουν δια παιδικού τριγώνου της μονοφαγικής «μελωδίας» και ευρωπαϊκής παραφωνίας.

Λέγει και συμβουλεύει, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση προς τους Ευρωπαίους Πολίτες της: **«Για να συνάψετε ένα ασφαλιστήριο, μπορείτε να απευθυνθείτε κατευθείαν στην ασφαλιστική επιχείρηση της επιλογής σας...».**

Η ελληνική νομοθεσία προβλέπει και επιβολή ποινής, αν αρνηθεί η Ασφαλιστική Εταιρία να ασφαλίσει απευθείας όποιον την επιλέξει και χωρίς διαμεσολάβηση κανενός άλλου, σχετικού και άσχετου!

Ποιος, τότε και πώς τα δίδαξε αυτά στους Έλληνες, της Μονωδίας;

«Μπορείτε, επίσης, να επιλέξετε την μεσολάβηση ενός χρηματομεσίτη ή ενός ασφαλιστικού πράκτορα», γράφει και λέγει η Ενωμένη Ευρώπη, αλλά δεν διδάσκει και δεν εφαρμόζει η μονωδιακή και όχι αρμονική Ελλάδα, επειδή οι **μεσολαβητές** των αφανών «μεσιτικών» και οι αφανείς **«χρηματομεσίτες»**, συντιθέμενοι πρώτα από δοτούς μισθωτούς και ηχηρών τίτλων επί ασφαλιστικών εταιριών και τραπεζών, δημοσίων υπηρεσιών, κέντρων συναλλαγών, πάσης φύσεως γυρολόγων και αλεξιπτωτιστών της ενσκήψεως και όχι εγκύψεως επί της Επιστήμης και του Θεσμού των Ασφαλίσεων, είναι συντριπτικά περισσότεροι των εμφανών επαγγελματιών και αδειούχων κάθε νόμιμης κατηγορίας διαμεσολαβητών ασφαλιστών, την επιβιωτική ύλη των οποίων καταληστεύουν, «παρα-φωνικώς» και όχι αρμονικώς!

Έτσι, αν ένας ασφαλισμένος επιλέξει και ασφαλισθεί απευθείας σε μία ασφαλιστική εταιρία, όπως έχει δικαίωμα και συμφέρον να το πράξει, τότε αρχίζουν τα σύγχρονα «όργανα» αμέτρητων παραφωνιών και «παρα-φονέων», που σκοπό έχουν την απολαβή της προμήθειας για την μεσιτεία, ακόμη και όταν η ασφάλιση είναι υποχρεωτική και όχι δια πειθούς επί των πραγματικών ωφελημάτων της.

Αν και όταν απαγορευθεί η μεσιτεία στις άνευ αντικειμένου μεσιτεύσεις, τότε θα επανέλθει η αρμονία στις ασφαλίσσεις, αφού θα μείνουν στον χώρο μόνον οι επαγγελματίες και θα εκλείψουν οι «βιομηχανίες» της προμηθο-μελωδίας και παρα-φονίας!

Ειδικά για τις ασφαλίσσεις αυτοκινήτων η Ευρωπαϊκή Ένωση γράφει και λέγει ότι: **«μπορείτε να ασφαλίσετε το αυτοκίνητό σας σε οποιαδήποτε ασφαλιστική επιχείρηση είναι δεόντως εξουσιοδοτημένη για την σύναψη τέτοιου είδους συμβάσεων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τόσο για την υποχρεωτική ασφάλιση αστικής ευθύνης, όσο και για τους συμπληρωματικούς κινδύνους, όπως κλοπή, πυρκαγιά κ.λπ.»**.

Αποδεδειγμένα διδάσκει την «αρμονική μουσική» παιδείας και ενημερώσεως προς τους Πολίτες της η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά στην Ελλάδα της παραφωνίας, διδάσκονται και εφαρμόζονται ιδιοφυείς μονόπρακτες παρωδίες.

Λέγει και διευκρινίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση:

«Αν επιθυμείτε να συνάψετε σύμβαση ασφάλισης αστικής ευθύνης με μία ασφαλιστική επιχείρηση εγκατεστημένη σε άλλο κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, **πρέπει να γνωρίζετε** ότι αυτή η επιχείρηση δεν έχει το δικαίωμα να σας πουλήσει τέτοιου είδους ασφάλιση αυτοκινήτου, παρά μόνον αν πληροί κυρίως τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- Πρέπει να είναι μέλος του εθνικού γραφείου ασφάλισης αυτοκινήτων (στην Ελλάδα γνωστό ως Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης) και του ταμείου εγγυήσεων του κράτους όπου διαμένετε (στην Ελλάδα το υπερχρεωμένο Επικουρικό Κεφάλαιο).

- Αν ασκεί τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, χωρίς εγκαταστάσεις της στο κράτος που διαμένετε, τότε η ασφαλιστική επιχείρηση οφείλει να έχει διορίσει και έναν αντιπρόσωπό της για τον διακανονισμό ζημιών».

Ποιος, πότε και πώς τα δίδαξε ευρέως όλα αυτά -και άλλα πολλά σχετικά και αρμονικά- στον Έλληνα Πολίτη; Και κυρίως γιατί δεν τα δίδαξε;

Δείτε δύο μόνον παραδείγματα και βγάλτε τα συμπεράσματά σας:

Μία δοτή και αυτοδιορισμένη ομάδα «οργάνων» της παραφωνίας, μέσα σε ένα ιδιωτικών συμφερόντων Σωματείο της Αθήνας, αλλά με παρα-φονικό τίτλο «Ελλάδος», αμοιβαίας υπαρξιακής αγνοήσεως, πανελλαδικώς, όπως και μία υπο-ομάδα της ομάδος της αυτής Ένωσης, διαφημιζόμενη πολυδαπανηρώς ως «Φιλικός Διακανονισμός», αντί αρμονίας, συμμετρίας, αναλογίας και ταυτότητος συναισθημάτων, παίζει χωριστό σκοπό παραφωνίας, με δικές της παρασημασμένες «νότες» επιβολής της μειοψηφίας στην πλειοψηφία, προς μονομανιακή και μονοπωλιακή πώληση «εισιτηρίων» τής, από δεκάδων ετών, άμουσης ελληνοασφαλιστικής... τραγωδίας!

Όλα αυτά τα «φάλτσα όργανα» στις ασφαλίσσεις, μία αρμονική «ορχήστρα» της Θεσσαλονίκης και μετά από πολυετείς μάχες και παραστάσεις στις αρμόδιες Ευρωπαϊκές Αρχές, τα «ξεκούρδισαν» και τα απογύμνωσαν, επισήμως και νομίμως, ώστε να λειτουργήσει με Αρετή και Αρμονία, από την κορυφή της, η Ιδιωτική Ασφάλιση. Οι ομαδούλες, όμως, μη γνωρίζουσες άλλο είδος «μουσικής», συνεχίζουν ανενόχλητες το φάλτσο... βιολί τους!

Τελικώς, ποιος και πότε, θα διδάξει και θα επιβάλει, όπου χρειασθεί, Ασφαλιστική Αρμονική στην ξέφραγη χώρα αυτή;

Στις 17 Μαρτίου 2006 και σε ειδική απογευματινή Ελληνομακεδονική Γιορτή για τα 20 χρόνια αθόρυβης Εθνικής, πρωτίστως, Προσφοράς της Ένωσης Ασφαλιστών Βορείου Ελλάδος, υπέρ της κατά Πολύβιο «ασφαλείας των Ελλήνων», θα παρουσιαστεί στην Αίθουσα Συνεδρίων «ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ» του Ομίλου Επιχειρήσεων «INTERΣΑΛΟΝΙΚΑ», μία υπαρκτή Αρμονική των Ασφαλίσεων αντίληψη και πράξη, δια δημοσίου επαίνου τιμής του τ. Υπουργού και Συγγραφέα επί των απαράγραπτων εθνικών δικαίων της Μακεδονίας των Ελλήνων, κ. Νίκου Μάρτη, παρουσία μελών της Ένωσης αυτής, άλλων Επαγγελματιών Ασφαλιστών, Επιχειρηματιών και Επίσημων Αρχών.